

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ และปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ตลอดจนถึงเพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ซึ่งเป็นการรวมเอาข้อดีของการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการวิจัยเชิงปริมาณก่อนเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงโครงสร้างที่เป็นภาพกว้าง และทราบถึงความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ไปขยายผลในเชิงลึกด้วยการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครทั้ง 25 แห่ง มีอายุในการทำงานไม่น้อยกว่า 6 เดือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ (1) คณะผู้บริหาร ได้แก่ นายกรรณนายก และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (2) ข้าราชการ และ (3) พนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 312 คน ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม พ.ศ.2556 โดยได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 294 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.23 และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่เป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือน ครัวเรือนละ 1 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครทั้ง 25 แห่ง จำนวน 399 คน ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม พ.ศ.2556 โดยได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 300 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.19 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มคณะผู้บริหาร ได้แก่ นายกรรณนายก และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (2) กลุ่มข้าราชการ และ (3) กลุ่มพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างสำหรับเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธี คือ 1) การสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล

(In - Depth Interview) จำนวน 1 ครั้ง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มคณะผู้บริหาร จำนวน 8 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 โดยอาศัยช่วงเวลาและสถานที่ตามแต่ผู้ให้ข้อมูลจะสะดวก และ 2) การสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ (1) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ จำนวน 8 คน โดยจัดการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ช่วงเวลา 09.00 น ถึง 15.00 น. ณ บริษัท วัฒนชัย เซฟตี้กลาส จำกัด ตำบลบางโพธิ์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร และ (2) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานจ้าง จำนวน 8 คน โดยจัดการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2556 ช่วงเวลา 09.00 น ถึง 15.00 น. ณ บริษัท วัฒนชัย เซฟตี้กลาส จำกัด ตำบลบางโพธิ์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่เป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือน ครัวเรือนละ 1 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่ง จำนวน 300 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท

1.2 จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่ง มีอายุในการทำงานไม่น้อยกว่า 6 เดือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ (1) คณะผู้บริหาร ได้แก่ นายกรองนายก และปลัดขององค์การบริหารส่วนตำบล (2) ข้าราชการ และ (3) พนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 294 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีอายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 10 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และมีตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างทั่วไป

2. ผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 25 แห่งและประชาชนที่เป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือน ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับปานกลาง โดยยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีระดับความสำเร็จสูงสุด รองลงมาคือยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนในทุกๆระดับ ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การปรับฐานการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลตามลำดับ ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีระดับความสำเร็จต่ำที่สุด โดยในประเด็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย รองลงมาคือด้านผลลัพธ์ของนโยบาย ส่วนด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบายได้รับค่าคะแนนน้อยที่สุด ผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยกับผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ และมีความเห็นตรงกันว่า ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครอยู่ในระดับปานกลาง ยังไม่ดีเท่าที่ควร และจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเร่งพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้น โดยสาเหตุสำคัญมาจากจำนวนภารกิจที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้องรับผิดชอบมีเป็นจำนวนมาก และไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ ประกอบกับความไม่พร้อมในการดำเนินงานด้วยปัจจัยต่างๆที่แตกต่างกันไป เช่น บุคลากร ความชำนาญ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่มองว่าการดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จมากที่สุด เนื่องจากเป็นภารกิจที่สำคัญที่จะเป็นรากฐานอันนำไปสู่การรักษาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ประกอบกับสามารถปรับการดำเนินโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ง่าย และมีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งช่วยในการดำเนินงาน และมองว่าการดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติประสบความสำเร็จน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นเรื่องยากที่ต้องอาศัยความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ และในส่วนของประเด็นตัวชี้วัด ทุกกลุ่มต่างเห็นตรงกันว่า ตัวชี้วัดด้านจำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากที่สุด ส่วนด้านการบรรลุเป้าหมายและประโยชน์ที่ได้รับ จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม จึงจะส่งผลและมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. ผลการศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ด้านวัฒนธรรมองค์การ ผลจากการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า วัฒนธรรมองค์การแบบเทพไอซีเอ็นเอ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ วัฒนธรรมแบบเทพเจ้าไดโอนีซุส และวัฒนธรรมองค์การแบบเทพเจ้าซีอุส ส่วนวัฒนธรรมองค์การแบบเทพเจ้าพอลโล่ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมี

ความเห็นตรงกันว่า วัฒนธรรมองค์การที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด คือวัฒนธรรมองค์การแบบเทพีอาธีนา โดยทั้ง 3 กลุ่มได้ให้เหตุผลตรงกันว่า การดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายจึงจะประสบผลสำเร็จ การทำงานเป็นทีมจะทำให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การปรึกษาหารือจะช่วยให้เกิดความไว้วางใจ การแลกเปลี่ยนข้อมูล อันจะช่วยให้การดำเนินงานมีคุณภาพและประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ทั้ง 3 กลุ่มยังมีความเห็นสอดคล้องกันว่า วัฒนธรรมองค์การในรูปแบบอื่น ๆ ต่างก็มีความสำคัญและยังจำเป็นที่จะต้องมืออยู่ในการดำเนินงาน ซึ่งควรจะต้องเลือกนำมาใช้ให้เหมาะกับแต่ละโครงการและบริบทของแต่ละพื้นที่ จึงจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติประสบความสำเร็จสูงสุด

3.2 ด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลจากการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการปฏิบัติ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่ ต่างมีความเห็นตรงกันว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคในขั้นตอนระดมพลังจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยได้ให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทั้งหมด ประกอบกับการดำเนินงานในด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อภาคส่วนต่างๆ จำนวนมาก และที่สำคัญจะต้องได้รับการยอมรับและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานจึงจะประสบความสำเร็จ แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่คิดต่าง โดยมองว่าขั้นตอนการสร้างความต่อเนื่องเป็นขั้นตอนที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า งานด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะบรรลุเป้าหมายที่แท้จริงได้ก็ต่อเมื่อมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ดีทุกท่านต่างเห็นตรงกันว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 ขั้นตอนนั้นต่างก็มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น ถ้าขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป หรือไม่สามรถทำให้สมบูรณ์ได้ในทุกขั้นตอน การดำเนินงานก็จะไม่ประสบความสำเร็จ

3.3 ด้านทรัพยากรทางการบริหาร ผลจากการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการตลาด ด้านกระบวนการทำงาน ด้านบุคลากร และด้านการจัดการ ส่วนทรัพยากรทางการบริหารด้านวัสดุสิ่งของ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรทางการบริหารทุกด้านล้วนแต่มีความสำคัญและจะเป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น แต่ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน และการมีเงินทุนหรืองบประมาณที่เพียงพอจะช่วยสนับสนุนในองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมีความพร้อมในทรัพยากรด้านอื่นๆตามมา แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านการตลาดมีความสำคัญที่สุด เนื่องจากจำเป็นต้องใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเชื่อมั่นและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ และก็มีกลุ่มตัวอย่างอีกบางส่วนที่เห็นว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากปัญหาที่ทำให้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมไม่ประสบความสำเร็จก็คือ การขาดเจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามารับผิดชอบดูแลด้านสิ่งแวดล้อมโดยตรงและต่อเนื่อง

3.4 ด้านโครงสร้างองค์การ ผลจากการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า โครงสร้างองค์การในรูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นตรงกันว่า โครงสร้างองค์การในรูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องโครงสร้างการทำงานที่จะช่วยให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว มีการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ซึ่งแต่ละฝ่ายก็จะต้องมีความชำนาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไป การทำงานร่วมกันและการปรึกษาหารือร่วมกันจะทำให้เกิดการกระจายงาน ซึ่งเมื่อมีการแบ่งงานให้กับพนักงานฝ่ายต่างๆ แยกกันไปรับผิดชอบในส่วนที่ตนเองถนัด นอกจากนี้การดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้มากที่สุด ดังนั้น โครงสร้าง

ของการทำงานจะต้องไม่แข็งจนเกินไป ต้องสามารถยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ได้ตลอดเวลา เพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว

3.5 ด้านภาวะผู้นำ ผลจากการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหารในลักษณะการสร้างบารมี ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ การให้ความสำคัญเป็นรายบุคคล และการกระตุ้นทางปัญญา ส่วนพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหารในลักษณะการสร้างแรงบันดาลใจ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร น้อยที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหารในลักษณะการสร้างบารมี จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารมีความสำคัญและส่งผลต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างมาก ถ้าผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน แน่วแน่ ไม่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา และสามารถถ่ายทอดมายังเจ้าหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็จะง่ายขึ้น ถูกต้อง ตรงประเด็น และมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่เห็นต่าง โดยมองว่า ลักษณะของการกระตุ้นทางปัญญา เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด โดยให้เหตุผลว่า ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่จะถูกผลิตออกมาในรูปแบบของโครงการต่างๆ ซึ่งผู้บริหารควรที่จะกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแสวงหาแนวทางในการดำเนินงานและการปัญหาที่เหมาะสมกับแต่ละโครงการ สนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงาน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ก็จะทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

3.6 ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ผลจากการศึกษาในเชิงปริมาณพบว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ เครือข่ายการปรึกษาหารือ และเครือข่ายภาคประชาสังคม ส่วนการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายการจ้างเหมา ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ลักษณะของการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายทั้ง 4 รูปแบบ ล้วนแต่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

ได้สูงขึ้นทั้งสิ้น อยู่ที่ว่าโครงการใดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลใดจะเหมาะกับรูปแบบใด ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะเหมาะกับการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ดีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงให้น้ำหนักความสำคัญไปที่การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงที่สุด โดยให้ความเห็นว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่มองว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายภาคประชาสังคม จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงที่สุด โดยให้เหตุผลว่า ถ้าต้องการให้การกิจด้านสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะเป็นผู้กระตุ้นให้ประชาชนในท้องถิ่นรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง และมีบทบาทหลักในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนด้วยตนเอง

4. ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์การ สามารถนำมาทำนายความเป็นไปได้ของความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ได้มากที่สุด สำหรับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 เห็นด้วยอย่างยิ่งในประเด็นที่ปัจจัยทางการบริหารด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ด้านทรัพยากรทางการบริหาร และด้านวัฒนธรรมองค์การ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สูงกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ โดยได้ร่วมกันให้เหตุผลว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญ จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นเครือข่ายร่วมกันในการดำเนินงาน การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกประการที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ การผสมผสานและเชื่อมโยงการทำงาน of หลาย ๆ ภาคส่วนเข้าด้วยกัน การพึ่งพา ติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้การดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมเกิดความสะดวก รวดเร็วในการดำเนินงาน และประสบผลสำเร็จ ส่วนวัฒนธรรมองค์การจะส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงาน แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องเสริมสร้างให้เกิดวัฒนธรรมของ

การร่วมกันทำงานที่เข้มแข็ง เจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีทัศนคติ มีความรู้ความเข้าใจถึงแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน ส่วนด้านทรัพยากรทางการบริหารนั้น เป็นเรื่องที่ครอบคลุมทุกความจำเป็นในดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบผลสำเร็จอยู่แล้วทั้งเรื่องบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และการบริหารจัดการ ซึ่งถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีความพร้อมในทรัพยากรบริหาร ก็จะมีโอกาสดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จได้อย่างต่อเนื่อง

5. ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาใหญ่ของจังหวัดสมุทรสาครที่ส่งผลกระทบต่อเมืองและยาวนาน และได้ขยายตัวและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างมาก ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ขัดขวางหรือส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติมีหลายประการได้แก่ (1) การขาดจิตสำนึกสาธารณะในการอนุรักษ์และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของทั้งภาคประชาชนและผู้ประกอบการ (2) ปัญหาด้านนโยบาย ทั้งในส่วนของผู้มีอำนาจในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขาดความเข้าใจถึงวิธีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ การที่ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและจริงจังกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร และไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญและเร่งด่วนของปัญหาในพื้นที่ที่ควรได้รับการแก้ไขได้ รวมไปถึงการขาดทรัพยากรต่างๆ ในการดำเนินงานตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้ (3) ปัญหาด้านการจัดการ อาทิ การใช้วิธีการบริหารที่ไม่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่และความต้องการของประชาชน ยังไม่มีการจัดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีฝ่ายที่เข้ามาดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ การขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ขาดการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนถึงขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

6. ผลการศึกษาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มได้เสนอแนวทางต่างๆ เอาไว้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรที่จะ (1) เร่งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนและทุกฝ่ายในท้องถิ่นของตนตระหนักถึงปัญหาและการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น ดำเนินการแก้ไขปัญหา (2) เร่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เกิดขึ้นในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งแสวงหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

แบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการที่ (3) มีการเตรียมความพร้อมในทุกด้านที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการดำเนินการตามภารกิจ (4) ให้ความสำคัญและส่งเสริมให้มีการจัดตั้งเครือข่ายท้องถิ่นที่ตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหา มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจในแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ช่วยประสานงาน และติดตามการดำเนินการตามแนวทางการแก้ปัญหาให้เป็นไปตามเป้าหมาย และ(5) จัดทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของแต่ละโครงการ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายเฉพาะในประเด็นของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ และปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยจะอภิปรายตามลำดับดังนี้

1. ความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายใน 2 ประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1.1 ประเด็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า ในภาพรวมนั้น ทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครทั้ง 25 แห่งและประชาชนที่เป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือน ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างต่ำ ผลจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีการกิจที่จะต้องรับผิดชอบหลายด้าน อาทิ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พณิชยกรรม และการท่องเที่ยว เป็นต้น ทำให้ต้องจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารของหลายๆ องค์การบริหารส่วนตำบลจะเห็นความสำคัญของการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาเป็นลำดับท้ายๆ เนื่องจากเป็นภารกิจที่ต้องใช้ระยะเวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ประกอบกับเป็นภารกิจที่เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมช้า ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความนิยมและคะแนนเสียงทำให้ผู้บริหารส่วนใหญ่จะละเลยในภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม (2) ความไม่พร้อมในหลายๆ ด้านขององค์การบริหารส่วนตำบล อาทิ ด้าน

งบประมาณ บุคลากรที่มีจำกัด ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ส่งผลให้กระบวนการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงานมีมากขึ้นไป หรือการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานโครงการในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่าง เชื่องช้าและไม่ประสบความสำเร็จ

ซึ่งผลการศึกษาวิจัยจะมีความสอดคล้องกับงานวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมหลายๆ ชิ้นที่ส่วนใหญ่จะพบว่า ความสำเร็จในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมจะอยู่ในระดับต่ำด้วยสาเหตุหลักคั้งที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น อาทิ ผลการศึกษาวิจัยของจินตนา สิงหเทพ (2540) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการนำนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ศึกษากรณี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ความสำเร็จและล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการบรรลุได้ตามแผนที่ตั้งไว้ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ จำนวนแผนที่รองรับตามปัญหานั้น จังหวัดได้จัดทำแผนอย่างตรงตามปัญหาที่ประสบอยู่ แต่การได้รับอนุมัติตามแผนปฏิบัติการยังอยู่ในระดับต่ำ มีเพียงแผนการด้านการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเท่านั้น ที่จังหวัดมีจำนวนแผนรองรับมากที่สุด และเป็นรูปธรรมมากกว่าแผนด้านอื่น ๆ ความต่อเนื่องของโครงการยังขาดความต่อเนื่องทำให้โครงการไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษรภรณ์ สัตยาชัย (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลของการนำนโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครยังไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถเพิ่มพื้นที่สีเขียวได้ตามเป้าหมาย และพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเพิ่มพื้นที่สีเขียวไปปฏิบัติ 5 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยการกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน การสนับสนุนของผู้บริหารของหน่วยปฏิบัติ ทรัพยากรของหน่วยปฏิบัติการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติ และทัศนคติของผู้ปฏิบัติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Rosemary Oswald Mruma (2005) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Implementation of the National Environment Policy : A Case of the Local Government Authorities in Dar Es Salaam City Tanzania โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาถึง ความสำเร็จในการดำเนินงานนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาลท้องถิ่น และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานนโยบายสิ่งแวดล้อมแห่งชาติของหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นในเมืองดาร์ เอส ซาลาม ประเทศแทนซาเนีย ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า การดำเนินการด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมแห่งชาติยังคงมีความอ่อนแอ อันเนื่องมาจากโครงสร้างกรอบกฎหมายที่ไม่เหมาะสม และบุคลากรทางเทคนิคที่มีไม่เพียงพอ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตามนโยบายสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้นมีหลายประการ อาทิ ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี การทำความเข้าใจและการ บังคับใช้ของเครื่องมือ นโยบายโครงสร้างการดำเนินงาน การประสานงานและการสื่อสารของชุมชน รวมไปถึงการมีส่วนร่วมและทัศนคติของชุมชนท้องถิ่นด้วย เป็นต้น

1.2 ประเด็นเกี่ยวกับความสำเร็จในยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านตามแผนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 – 2559 ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า ในภาพรวมนั้น ทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครทั้ง 25 แห่งและประชาชนที่เป็นตัวแทนของแต่ละครัวเรือนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีระดับความสำเร็จสูงสุด ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ มีระดับความสำเร็จต่ำที่สุด โดยในประเด็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดคือ ด้านผลผลิตของนโยบาย รองลงมาคือด้านผลลัพธ์ของนโยบาย ส่วนด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบายได้รับค่าคะแนนน้อยที่สุด ซึ่งจะสอดคล้องกับผลจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าการดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติประสบความสำเร็จน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นเรื่องยากที่ต้องอาศัยความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ ส่วนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จมากที่สุด เนื่องจากเป็นแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลต่างก็ตระหนักดีว่า การที่จะช่วยรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้นั้น สิ่งที่เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดก็คือ การปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ ให้เห็นความสำคัญ รักและหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตน ประกอบกับสามารถปรับการดำเนินโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ง่าย และมีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งช่วยในการดำเนินงาน

ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า มีความสอดคล้องกับงานวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมหลายๆ ชิ้นที่ส่วนใหญ่จะพบว่า แนวทางหรือการดำเนินนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนคือ การสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ งานวิจัยของเทเวศ อร่ามเรือง (2551) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำนโยบายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของนโยบายที่นำไปใช้มากที่สุด คือ การเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 84.5 และได้มีการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเอาไว้ว่า ควรส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และควรสร้างจิตสำนึกและความตระหนักให้กับประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญเวช บุญประเดิม (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายการควบคุมมลพิษทางอากาศไปปฏิบัติของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารภาครัฐกับประสิทธิผลการนำ

นโยบายการควบคุมมลพิษทางอากาศไปปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการนำนโยบายการควบคุมมลพิษทางอากาศไปปฏิบัติ มีระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับด้านการสร้างจิตสำนึกโดยรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านการรับรู้ของชุมชน (Perceive) และการสร้างจิตสำนึกของภาคเอกชน (Spirit) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการควบคุมมลพิษทางอากาศไปปฏิบัติ

2. ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 6 ปัจจัย ประกอบด้วย (1) ด้านวัฒนธรรมองค์กร (2) ด้านนโยบายขององค์กร (3) ด้านทรัพยากรทางการบริหาร (4) ด้านโครงสร้างองค์กร (5) ด้านภาวะผู้นำ และ (6) ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ด้านวัฒนธรรมองค์กร ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมองค์กรแบบเทพีอาธีน่า ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ วัฒนธรรมแบบเทพเจ้าไดโอนิซุสและวัฒนธรรมองค์กรแบบเทพเจ้าซีอุส ส่วนวัฒนธรรมองค์กรแบบเทพเจ้าอพอลโล ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร น้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมองค์กรแบบเทพีอาธีน่า ที่มุ่งเน้นไปที่ภารกิจเป็นหลัก ไม่นับถ่วงเบี่ยงมากนัก โครงสร้างมีความยืดหยุ่นสูง มีอิสระ มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เน้นการทำงานเป็นทีมการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายจึงจะประสบผลสำเร็จ การทำงานเป็นทีมจะทำให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การปรึกษาหารือจะช่วยให้เกิดความไว้วางใจ การแลกเปลี่ยนข้อมูล อันจะช่วยให้การดำเนินงานมีคุณภาพและประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยจะสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Handy (1979, p. 20-22) ที่ได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมองค์กรแบบเน้นการทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือ (Athena) จะมุ่งบูรณาการสมาชิกที่มีศักยภาพมาร่วมกันทำงานเป็นทีมโดยเป้าหมายร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ทำให้ระบบการทำงานจึงมีความยืดหยุ่นสูง และมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา การบริหารงานจะมุ่งเน้นที่ความสามารถในการแก้ปัญหาไปตามสถานการณ์ ไม่ได้ทำเป็นแบบอย่างสำเร็จรูป นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดวัฒนธรรมสัมพันธ์เกื้อกูล (The Clan Culture) ของ Kim S. Cameron & Robert E. Quinn (อ้างแล้ว, p. 14 - 39) แนวคิดวัฒนธรรมแบบครอบครัว (Clan Culture) ของ Richard L. Daft (อ้างแล้ว, p. 193 - 195) และแนวคิดวัฒนธรรมส่วนร่วม (Involvement Culture) ของ Daniel R. Denison (อ้างแล้ว, p. 176 - 196) ที่ได้

กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ลักษณะของวัฒนธรรมองค์กรที่กล่าวมาข้างต้น จะเน้นการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม โดยมุ่งเน้นไปที่ภารกิจ โดยไม่เน้นกฎระเบียบ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรสได้ล้การบริหารตามรูปแบบนี้จะมีลักษณะของ วัฒนธรรมที่เน้นไปที่ภารกิจ ไม่เน้นกฎระเบียบ แต่จะมุ่งบูรณาการ สมาชิกที่มีศักยภาพมาร่วมกันทำงานเป็นทีม ในลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มที่มีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ทำให้ระบบการทำงานจึงมีความยืดหยุ่นสูง และมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา การบริหารงานจะมุ่งเน้นที่ความสามารถในการแก้ปัญหาไปตามสถานการณ์ ไม่ได้ทำเป็นแบบอย่างสำเร็จรูป

ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า วัฒนธรรมองค์กรในลักษณะของการมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือในการดำเนินงาน จะส่งผลกระทบต่อและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ บินไดคาญจนสุวรรณ (2550) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่องวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ : กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน ซึ่งพบว่าวัฒนธรรมองค์กรแบบอาธิน่าเป็นแนวคิดที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุดในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะงานของสถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน จำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานในระดับสูง จึงทำให้วัฒนธรรมองค์กรแบบอาธิน่าเหมาะสมที่สุดในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชาย รัตนดิถ ฅ ภูเก็ต (2551) ที่ได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเรื่องวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิผลของหน่วยงานราชการ โดยใช้วัฒนธรรมแบบ “I AM READY” ซึ่งมีหลายประเด็นที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กรแบบเน้นการทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือ อาทิ การทำงานมุ่งเน้นประสิทธิภาพ (E), การมีใจและการกระทำที่เป็นประชาธิปไตย มีส่วนร่วม โปร่งใส (D) และการมีผลงาน มุ่งเน้นผลงาน (Y) เป็นต้น ซึ่งลักษณะของวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมแบบ “I AM READY” ที่ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลขององค์กรราชการ และสอดคล้องกับวีระศักดิ์ เกรือเทพ, (อ้างแล้ว, หน้า 63 - 64) ที่ได้ทำการศึกษาโครงการ “การบริหารจัดการป่าชุมชนโคกป่าชี” ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองห้าง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า คณะผู้บริหารของ อบต. หนองห้าง ได้สร้างวัฒนธรรมองค์กรแบบปรึกษาหารือและร่วมกันทำงานและนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาป่าโคกป่าชีมีสภาพเสื่อมโทรมและพื้นที่ป่าลดลงอย่างรวดเร็ว โดยการนำปัญหาดังกล่าวเข้าปรึกษาหารือกับประชาชนในการประชุมประชาคมตำบล ซึ่งนำไปสู่การจัดตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการป่าชุมชนร่วมกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Daniel R. Denison & Aneil K. Mishra (1995) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Toward A Theory of Organizational Culture and Effectiveness โดยได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบของวัฒนธรรมองค์กรและประสิทธิผลขององค์กร ซึ่งพบว่า วัฒนธรรมส่วนร่วม (Involvement Culture) จะสนับสนุนให้มีการร่วมมือกันทำงานระหว่างสายงานที่ต่างกัน บุคลากรทำงานเสมือน

เป็นส่วนหนึ่งของทีม มีการใช้ทีมงานเป็นกลไกในการปฏิบัติงานมากกว่าการสั่งการตามสายบังคับบัญชา มีส่วนเสริมสร้างให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งก็จะส่งผลโดยตรงต่อระดับความสำเร็จในการดำเนินงานที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครแต่ละแห่ง จึงจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์การแบบเทฟิอาธินำที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือร่วมกันให้เกิดขึ้นในหน่วยงาน โดยการสนับสนุนและมุ่งเน้นให้เกิดการวางแผนและการทำงานเป็นทีมร่วมกัน และเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแก้ปัญหาในการดำเนินงาน พร้อมทั้งต้องรู้จักปรับใช้วัฒนธรรมองค์การในรูปแบบอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละโครงการและบริบทของแต่ละพื้นที่ ที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้นโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติประสบความสำเร็จสูงสุด

2.2 ด้านนโยบายขององค์การ ผลการวิจัยพบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการปฏิบัติ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง ที่ครอบคลุมกระบวนการในการพิจารณารับนโยบาย ซึ่งจะเป็นการพิจารณาถึงความเหมาะสม ความสำคัญเร่งด่วน และการสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น แล้วจึงทำการแสวงหาความสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่และประชาชนในท้องถิ่น จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทั้งหมด และเป็นขั้นตอนในการพิจารณาถึงความเหมาะสม ความสำคัญเร่งด่วน และการสนองต่อความต้องการของประชาชน แล้วจึงทำการแสวงหาความสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่และภาคส่วนต่างๆ ในส่วนนี้แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของนโยบายกับเป้าหมายของโครงการต่างๆ ที่จะดำเนินการ มีการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละโครงการ และสร้างความเข้าใจและการยอมรับให้เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ของตน หลังจากนั้นจึงร่วมมือกันเพื่อไปดำเนินการแสวงหาการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ ที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการดังกล่าว เพื่อช่วยสนับสนุนให้การทำงานประสบความสำเร็จ ซึ่งผลการวิจัยจะสอดคล้องกับแนวคิดของ ดิน ปรัชญพุทธิ (2553, หน้า 74) ที่กล่าวถึง การวิเคราะห์พฤติกรรมองค์การ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมขององค์การและพนักงาน อันจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์การตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยที่สำคัญประการ

หนึ่งก็คือ ปัจจัยด้านนโยบายหรือกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งหมายถึง แนวทางในการบริหารงานที่แต่ละองค์กรได้กำหนดไว้เพื่อจะนำไปปฏิบัติ ซึ่งจะครอบคลุมกระบวนการนโยบายตั้งแต่ การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินผลนโยบาย ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้สมาชิกในองค์กรสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร และสอดคล้องกับแนวคิดของ Paul Berman (อ้างแล้ว, p. 157 - 184) ที่ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จนั้น ขั้นตอนการระดมพลัง เป็นการดำเนินงานในลำดับแรกที่ทุกองค์กรจะต้องปฏิบัติให้เกิดขึ้น โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจะต้องพิจารณารับนโยบายและสร้างความเห็นพ้องต้องกันให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน แล้วจึงดำเนินการแสวงหาความสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องใหญ่ที่มี จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมกันดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า ขั้นตอนของการระดมพลังจากทุกภาคส่วน จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ให้เพิ่มสูงขึ้น

ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง จะส่งผลกระทบต่อและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ งานวิจัยของกมลพร ภัลยาณมิตร (2552) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติ ในจังหวัดนนทบุรี และพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี ของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายก็คือ การเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายและกรอบแผนงาน ซึ่งช่วยให้ผู้ปฏิบัติเกิดความเข้าใจถึงเป้าหมายและวิธีการที่กำหนดให้อย่างชัดเจนจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศนราภรณ์ สัตยาชัย (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียวไปปฏิบัติประการหนึ่งก็คือ การกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติ และทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ในขั้นตอนการระดมพลัง และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉกาจ ลอยทอง (2552, หน้า 228-274) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องเครือข่ายกับศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลในประเทศไทย และพบว่าการระดมพลังเข้ามามีส่วนร่วมกันในการดำเนินงานระหว่างเทศบาลกับแกนนำชุมชน จะช่วยให้แกนนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของเทศบาลในทุกขั้นตอน ตลอดจนมีส่วนกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยแบ่งเบาภาระความรับผิดชอบของเทศบาลและทำให้เทศบาลสามารถดำเนินกิจการสาธารณะอื่นๆ ได้ประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้นมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jesse S. Ayivor

(2007) ที่คำการศึกษาวิจัยเรื่อง An Exploration of Policy Implementation in Protected Watershed Areas : Case Study of Digya National Park in the Volta Lake Margins in Ghana ซึ่งเป็นการสำรวจการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่คุ้มครองต้นป่าน้ำ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติดิกยา (Digya) บริเวณริมทะเลสาบวอลต้า (Volta) ประเทศกานา และพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การเจรจากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ การเข้าร่วมของชุมชน และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครแต่ละแห่ง จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการนำนโยบายไปปฏิบัติในขั้นตอนการระดมพลัง โดยการทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญและแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน แล้วจึงทำการแสวงหาการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างความร่วมมือให้สามารถดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จสูงสุด พร้อมทั้งจะต้องให้ความสำคัญและมุ่งมั่นในการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 ขั้นตอน เนื่องจากต่างก็มีความสำคัญและส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น ถ้าขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป หรือไม่สามรถทำให้สมบูรณ์ได้ในทุกขั้นตอน การดำเนินงานก็จะไม่ประสบความสำเร็จ

2.3 ด้านทรัพยากรทางการบริหาร ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรทางการบริหารด้านเงินทุนหรืองบประมาณ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการตลาด ด้านกระบวนการทำงาน ด้านบุคลากร และด้านการจัดการ ส่วนทรัพยากรทางการบริหารด้านวัสดุสิ่งของส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาระบบการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนทางการเงินอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับการดำเนินงานของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครนั้น จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจาก เงินทุนหรืองบประมาณยังคงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังต้องใช้งบประมาณในการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรทางการบริหารในด้านอื่นๆ ด้วย ดังนั้นการดำเนินงานตามแนวทางการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้นั้น แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมด้านเงินทุนหรืองบประมาณให้เพียงพอ และต้องมีระบบการใช้งบประมาณที่เหมาะสม เพื่อช่วยสนับสนุนให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่

ได้กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิจัยจะสอดคล้องกับแนวคิดของ Jhon M. Nicholas (2004) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของงบประมาณและการเงินว่า เป็นปัจจัยที่ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงาน เพราะการบริหารการเงินที่ดีจะช่วยให้องค์กรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของวงศ์ ฉายะบุตร (2539, หน้า 323) ที่กล่าวว่า การจัดทำงบประมาณจะช่วยให้องค์กรมีเป้าหมายที่ชัดเจน แน่นนอน และเหมาะสมในการดำเนินงาน มีแผนงานที่ดี อันเป็นประโยชน์และช่วยส่งเสริมให้การบริหารงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรทางการบริหารทุกด้านล้วนแต่มีความสำคัญและจะเป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติทั้งสิ้น ซึ่งก็จะสอดคล้องกับแนวคิดของดิน ปรัชญพฤทธิ (2553, หน้า 74) ที่กล่าวถึง การวิเคราะห์พฤติกรรมองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมขององค์กรและพนักงาน อันจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กรตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ทรัพยากรการบริหาร ซึ่งหมายถึง องค์กรประกอบต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำหรับการบริหารงานขององค์กร ซึ่งก่อให้เกิดการขับเคลื่อนกระบวนการบริหารงานและสนับสนุนในการดำเนินภารกิจขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า ปัจจัยด้านเงินทุนหรืองบประมาณ จะส่งผลกระทบต่อและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ อารีย์ แสนสม (2550) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งพบว่ากระบวนการงบประมาณขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนทั้ง 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมงบประมาณ ขั้นตอนการอนุมัติงบประมาณ และขั้นตอนการบริหารงบประมาณ มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิษณุ สุภสร (2551) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากรการบริหารของสถานีอนามัย ในการถ่ายโอนสู่องค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพบว่า การเตรียมความพร้อมทรัพยากรทางการบริหารด้านงบประมาณของสถานีอนามัย จะช่วยส่งผลให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมและสามารถปฏิบัติงานในส่วนที่ได้รับการถ่ายโอนมาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับกฤษณะ ชมคุปต์ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง นโยบายเมืองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก : ศึกษาเฉพาะกรณีการนำนโยบายสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ และพบว่าปัญหาด้านงบประมาณ เป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งที่ขัดขวางความสำเร็จในการนำนโยบายสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ

นอกจากนี้ผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรทางการบริหาร จะส่งผลกระทบต่อและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ งานวิจัยของอัยฎาฐ พรชัย (2549) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการธนาคารประชาชนของธนาคารออมสิน และพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรนโยบายเป็น 1 ใน 6 ปัจจัยที่มีผลกระทบในการนำนโยบายโครงการธนาคารประชาชนไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพร กัลยาณมิตร (2552) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติ ในจังหวัดนนทบุรี และพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ทรัพยากรในการดำเนินงาน และสอดคล้องกับเมธา ยุทธนาโยธิน (2550) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร และพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Rosemary Oswald Mruma (2005) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Implementation of the National Environment Policy : A Case of the Local Government Authorities in Dar Es Salaam City Tanzania ซึ่งพบว่า ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรมนุษย์เป็นหนึ่งในหลายๆ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนิน การตามนโยบายสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครแต่ละแห่ง จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องเงินทุนหรืองบประมาณให้เพียงพอในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องมีการวางแผนในการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินงานของแต่ละโครงการสามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ใดตั้งไว้ พร้อมทั้งจะต้องจัดเตรียมความพร้อมในทรัพยากรด้านอื่นๆ ทุกด้านให้มีความพร้อมเช่นเดียวกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

2.4 ด้านโครงสร้างองค์การ ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างองค์การในรูปแบบโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ โครงสร้างองค์การตามวิชาชีพ ส่วนโครงสร้างองค์การขนาดใหญ่แบบเครื่องจักร ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร น้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ที่มีลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์ระบุวิธีการปฏิบัติงาน ไม่มีการแบ่งลำดับขั้นการบังคับบัญชาอย่างชัดเจน การแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน มีความเป็นทางการในการปฏิบัติงานน้อย มีลักษณะยืดหยุ่น คล่องตัว และตอบสนองต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงได้ดี โดยทุกฝ่ายที่เข้ามาทำงานร่วมกันจะสามารถติดต่อประสานงานกันได้

โดยตรง จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากฝ่ายต่างๆภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเอง และหน่วยงาน องค์กร และเครือข่ายจากภายนอก การดำเนินงานจำเป็นต้องมีการทำงานเป็นทีมและปรึกษาหารือร่วมกัน ต้องมีติดต่อประสานงานกันโดยตรงเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันและเหมาะสมกับสถานการณ์ และที่สำคัญในการร่วมมือกันในการทำงาน จะต้องแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน และทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานจะสามารถติดต่อประสานงานกันได้โดยตรง จึงเหมาะกับโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรมมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยจะสอดคล้องกับแนวคิดของ ซึ่งผลวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Ramon J. Aldag & Timothy M. Stearns (1987, p. 282-295) ที่ได้เสนอแนวคิดการออกแบบโครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพไว้ โดยได้กล่าวว่า โครงสร้างองค์กรแบบเมทริกซ์ (Matrix Design) เป็นการดึงเอาบุคลากรที่มีความชำนาญจากหน่วยงานหน้าที่เฉพาะตามที่ต้องการ มารวมตัวกันเป็นหน่วยโครงการ (Project) โดยผู้บริหารหน่วยงานตามหน้าที่เฉพาะจะรับผิดชอบการปฏิบัติงาน ส่วนผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานหน้าที่เฉพาะและผู้บริหารหน่วยโครงการ จะรับผิดชอบในการรวมเอากิจกรรมของผู้เชี่ยวชาญจากแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้โครงการสมบูรณ์ ผลวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Henry Mintzberg (1983, p. 157-279) ที่ได้กล่าวว่า โครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม (Adhocracy/ Innovative Organization) ที่มีพื้นฐานการประสานงานโดยใช้การสื่อสารทางตรงระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นหลัก มีการจัดโครงสร้างแบบเมทริกซ์ โครงสร้างมีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้ง่ายตามสถานการณ์ มีความเป็นประชาธิปไตยสูง สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ดิน ปรัชญพฤษ์ (2553) ที่ได้กล่าวว่า โครงสร้างการบริหารแบบโครงการ มีลักษณะโครงสร้างองค์กรเป็นแบบเปิดโอกาสให้ผู้ที่มิอำนาจบังคับบัญชาและผู้ที่มีความรู้ความสามารถมาร่วมมือกันบริหาร โครงการใดโครงการหนึ่ง ซึ่งเป็นการบริหารงานแบบชั่วคราวหรือแบบโครงการ (Matrix or Project Management) มีการแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน ใช้การประสานงานโดยการปรับตัวเข้าหากัน ทุกฝ่ายสามารถติดต่อประสานงานกันได้โดยตรง มีลักษณะของทีมงานมากกว่าการมีโครงสร้างที่ตายตัว มีความยืดหยุ่น คล่องตัว และตอบสนองต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีความเป็นทางการในการปฏิบัติงานน้อย

ผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า ลักษณะโครงสร้างองค์กรที่แบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน มีลักษณะยืดหยุ่น คล่องตัว และตอบสนองต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงได้ดี จะส่งผลกระทบและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ งานวิจัยของจุลศักดิ์ ชาญณรงค์ (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงสร้างองค์กรของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งพบว่าลักษณะที่พึงประสงค์ขององค์กรระบบราชการ

ไทย ในประเด็นเกี่ยวกับส่วนประกอบของโครงสร้างองค์การ ควรมีความสลับซับซ้อน ความเป็นทางการ และการรวมอำนาจในระดับต่ำ จึงจะช่วยส่งเสริมให้องค์การมีประสิทธิผลในการบริหารงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดรูปแบบและประสิทธิผลขององค์การภาครัฐสมัยใหม่ และได้เสนอว่า ขนาดขององค์การภาครัฐโดยรวมควรมีขนาดเล็กและกระชับ การจัดรูปแบบขององค์การภาครัฐให้มีความหลากหลายโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับปัจจัยอื่น ๆ ด้วยเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์การ มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้และการปรับตัว ส่งเสริมชมรมอภิบาลในการกำกับองค์การและให้มีความต่อเนื่องของนโยบาย ปรับปรุงระบบการทำงานให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ตลอดจนเสริมความรู้ให้หน่วยงานในการวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอลงกรณ์ อรรคแสง (2547, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาการจัดโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ โดยพบว่า การจัดรูปแบบและโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยควรมีความหลากหลาย โดยให้แต่ละท้องถิ่นได้มีโอกาสได้เลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย สุเทศ (2554, หน้า 331-338) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยพบว่า โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีความหลากหลายและสอดคล้องกับลักษณะของพื้นที่รับผิดชอบ และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามความสำคัญของภารกิจที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Paul Bate, Raza Khan & Annie Pye (2000) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Towards A Culturally Sensitive Approach To Organization Structuring : Where Organization Design Meets Organization Development โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบองค์การเพื่อการพัฒนาโดยผ่านวิธีการศึกษาแบบกระบวนการสนทนากลุ่มระหว่างผู้วิจัยกับผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในประเทศอังกฤษ และได้เสนอตัวแบบที่ขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างขององค์การว่า ต้องเป็นการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมกับองค์การผ่านการปรับปรุงกระบวนการสร้างภาวะผู้นำ ซึ่งก่อให้เกิดการออกแบบองค์การและการพัฒนาองค์การโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเชิงโครงสร้างขององค์การที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความอ่อนไหวทางด้านวัฒนธรรมมากขึ้น ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะสนับสนุนและผลักดันให้เกิดลักษณะ การทำงานตามโครงสร้างเฉพาะกิจ/เน้นนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างฝ่ายต่างๆ การประสานงานที่เกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงาน จะต้องมียุทธศาสตร์ชัดเจน คล่องตัว และ

ปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่มีความหลากหลายตามบริบทของสภาพพื้นที่ ความต้องการ และการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้สูงสุด

2.5 ด้านภาวะผู้นำ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหาร ในลักษณะการสร้างบารมี ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ การให้ความสำคัญเป็นรายบุคคล และการกระตุ้นทางปัญญา ส่วนพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหาร ในลักษณะการสร้างแรงบันดาลใจ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร น้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า การสร้างบารมี ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่ อันจะช่วยให้เกิดการยอมรับในอุดมการณ์ วิสัยทัศน์ และแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่มีทิศทางในการปฏิบัติงานตรงกัน รวมไปถึงช่วยสร้างความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่ต่อไปในอนาคตจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานที่ต้องใช้ระยะเวลาและความต่อเนื่อง จึงจะสามารถเห็นผลสำเร็จได้ อย่างชัดเจน ในการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจำเป็นต้องมองภาพรวมของผลที่จะเกิดขึ้นให้ออก ต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล แล้ววางแผนจัดลำดับ ในการดำเนินงานออกมาให้เป็นขั้นตอนต่างๆ ที่ชัดเจน มีความสามารถในการระดมพลังและความร่วมมือจากทุกฝ่ายให้เข้ามาร่วมกันดำเนินงาน ซึ่งในประเด็นนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องแสวงหาแนวทางในการทำให้ทุกภาคส่วนเชื่อมั่น ยอมรับในอุดมการณ์ วิสัยทัศน์ และแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ตลอดจนประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและต่อเนื่อง ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Bernard M. Bass & Ronald E. Riggio (2006, p. 21 - 25) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะด้านการสร้างบารมี (Idealized Influence or Charisma Leadership) เอาไว้ว่า เป็นคุณลักษณะที่ผู้บริหารสามารถประพฤติตนเป็นแบบอย่างให้เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติตามในลักษณะที่เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง เป็นที่ยกย่อง เคารพ นับถือ ศรัทธา ไว้วางใจ และทำให้ผู้ตามเกิดความภาคภูมิใจ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถและศักยภาพของตนและหน่วยงานให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนากระบวนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมในระดับที่สูงขึ้นด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของ Stephen R. Covey (2004, p. 254 - 255) ที่ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป ในประเด็นของ การสร้างบารมีหรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์เอาไว้ว่า คือผู้นำควรมีการชื่นชมจากผู้ตาม โดยผู้นำที่มีบารมีต้องสร้างความชัดเจนต่าง ๆ แสดงให้เห็นคุณค่าของตนเองในทุกอิริยาบถ มีการกำหนดบทบาทหรือการ

อุทธรณ์ให้กับผู้ตาม และยึดหลักบทความเป็นจริง ความถูกต้องทางศีลธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ รัสเซอร์ค ประเสริฐศรี (2551, หน้า 73-74) ที่ได้กล่าวว่าคุณภาพสำคัญประการหนึ่งของผู้นำเชิงปฏิรูปที่มีลักษณะส่วนตัวที่เป็นภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลด้านคุณภาพคือความสามารถพิเศษ นั่นคือจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และความรู้สึกของภาระหน้าที่มีการเอาใจใส่ในงาน มีความมั่นใจ ด้วยผลจากประสบการณ์ที่เกี่ยวกับชื่อเสียงของผู้นำ ซึ่งจะทำให้ผู้ตามมีความซื่อสัตย์ มีความภาคภูมิใจ มีศรัทธาอย่างแรงกล้า มีความรักดีและไว้วางใจในสิ่งที่ผู้นำต้องการที่จะทำ ให้สำเร็จ นอกจากนี้

ผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปของผู้บริหาร ในลักษณะการสร้างบารมี จะส่งผลกระทบต่อและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ งานวิจัยของประยูทธ ชูสอน. (2548). ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมภาวะผู้นำและแนวทางการพัฒนาสู่ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพบว่าการสร้างบรรยากาศองค์การด้วยการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันนั้นจะนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพขององค์การอย่างมีคุณภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาสู่ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพและปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ และผลการวิจัยเชิงปริมาณยังสอดคล้องกับผลวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นของการ สร้างแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ในทีมเกิดความเชื่อมั่นในตัวของผู้บริหาร และพร้อมปฏิบัติงานอย่างทุ่มเทและเต็มความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในสังคมไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย สุเทศ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การบริหารการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม และได้ให้ความเห็นว่า คุณลักษณะของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นจูงใจให้แก่พนักงานในการขับเคลื่อนภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีคุณภาพ ควรประกอบด้วย (1) ความมีวิสัยทัศน์ (2) การเป็นนักแสวงหาและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม (3) การเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาตนเองที่ช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และ (4) การทำตนเป็นผู้ที่เสียสละในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก และงานวิจัยของอรทัย ก๊กผล และคณะ (2552, หน้า 21-26) ที่ได้ทำการศึกษานโยบายการบริหารงานและการจัด บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับรางวัลพระปกเกล้าในปีงบประมาณ 2551 โดยพบว่า ความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ เคล็ดลับและวิธีการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จ เพราะจะเป็นการส่งสัญญาณให้พนักงานรู้ว่าควรจะทำอย่างไรกับเรื่องนั้น กล่าวคือ ถ้านายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งใจจริงกับเรื่องใดก็ย่อมทำให้พนักงานเกิดความร่วมมือร่วมใจ และช่วยให้เกิดการดำเนินงานเป็นทีมอย่างมุ่งมั่นตั้งใจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Derrick Purdue (2001) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง Neighborhoods Governance: Leadership, Trust and Social Capital. ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องการสร้าง

ความร่วมมือของท้องถิ่นข้างเคียงกัน ภาวะผู้นำ ความไว้วางใจ และทุนทางสังคม โดยพบว่าการสร้างความร่วมมือเพื่อให้เกิดความสำเร็จของผลงานในระดับท้องถิ่นของพื้นที่ใกล้เคียงกัน จำเป็นต้องอาศัยความไว้วางใจในตัวผู้นำของท้องถิ่นเป็นสำคัญ ซึ่งต้องมีความชำนาญในการบริหารชุมชนและมีวิสัยทัศน์ในสร้างความสัมพันธ์กับท้องถิ่นข้างเคียง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการเสริมสร้างคุณลักษณะของภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะคุณลักษณะในการสร้างบารมี ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจเป้าหมายหลักของภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง ต้องมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน และที่สำคัญจะต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดสิ่งดังกล่าว ไปยังเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานให้ได้ ซึ่งลักษณะของการถ่ายทอดที่ดีที่สุดก็คือ การทำให้เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเห็นถึงความตั้งใจในการดำเนินงาน ซึ่งคุณลักษณะที่กล่าวมาจะช่วยเสริมสร้างให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติสามารถประสบความสำเร็จได้เพิ่มมากขึ้น

2.6 ด้านการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาคือ เครือข่ายการปรึกษาหารือ และเครือข่ายภาคประชาสังคม ส่วนการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายการจ้างเหมา ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า เครือข่ายร่วมปฏิบัติการ ที่มีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการระบุถึงระดับการแลกเปลี่ยนทรัพยากร เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร มีการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเปิดกว้าง จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการระบุถึงระดับการแลกเปลี่ยนทรัพยากร เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร มีการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเปิดกว้าง ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมจึงจะประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของวีระศักดิ์ เครือเทพ (อ้างแล้ว, หน้า 84 - 91) ที่ได้กล่าวถึงรูปแบบของการบริหารงานท้องถิ่นในระบบเครือข่ายแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ เอาไว้ว่า

เป็นรูปแบบที่อาศัยความร่วมมือในการทำงานของตัวแสดงต่าง ๆ อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน มีการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของเครือข่ายอย่างเปิดกว้าง เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกาแก้ไขปัญหาลำบากได้รับการพิจารณาอย่างทั่วถึงและรอบด้าน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Robert Agranoff (2006, p. 56 - 65) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายที่เข้ามาทำงานพึ่งพากัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือร่วมกันกำหนดนโยบาย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานด้วยกัน ในรูปแบบเครือข่ายการทำงาน ว่าเป็นการบริหารงานเครือข่ายในลักษณะที่พันธมิตรเข้ามามีส่วนร่วมกันเพื่อปรับตัวให้เข้ากับหน่วยงานอื่น อาจจะทำางานร่วมกันอย่างเป็นทางการ ให้บริการสาธารณะแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยีกัน พัฒนาศักยภาพและสามารถค้นพบโอกาสในการสร้างโครงการใหม่ ตกลงร่วมมือดำเนินการร่วมกัน

ผลจากการศึกษาวิจัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่พบว่า การบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายในรูปแบบเครือข่ายร่วมปฏิบัติการ จะส่งผลกระทบต่อและช่วยสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ ดารารัตน์ คำเป็ง (2552) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทการเมืองภาคประชาชนต่อการปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษากรณีเฉพาะสภาองค์กรชุมชนตำบลน้ำเกีฮัน อำเภอกู่เพียง ซึ่งดำเนินการในลักษณะเครือข่ายโดยอาศัยแนวคิดชุมชน การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเมืองภาคประชาชน และการปกครองท้องถิ่น และพบว่า ผลการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนตำบลน้ำเกีฮันที่มีต่อการปกครองท้องถิ่นในพื้นที่คือ (1) การเกิดนโยบายที่เหมาะสมกับท้องถิ่น (2) การเกิดความร่วมมือระหว่างผู้นำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในชุมชน (3) เพื่อเป็นการหนุนเสริมข้อบกพร่องในปัญหากระบวนการเมืองแบบตัวแทน และ(4) การเกิดความสัมพันธ์ทางการเมืองท้องถิ่น โดยทั้งนี้ผลดังกล่าวจะเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทการปฏิสัมพันธ์ของ ภาคประชาชน ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมืองส่วนภูมิภาคและข้าราชการการเมืองส่วนท้องถิ่น ที่เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายในการดำเนินงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของลักษณะพร รัตน์พิทักษ์กุล (2553, หน้า 67-79) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำท่วมซ้ำซากของตำบลฝั่งซ้ายแม่น้ำบางปะกง - ปราจีนบุรีในมิติของชุมชน ซึ่งพบว่า ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของความสำเร็จในการแก้ปัญหาคือ การบริหารงานโดยระบบเครือข่าย ที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน โดยแบ่งปัญหาออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ปัญหาขนาดใหญ่ใช้พลังร่วมแบบเครือข่ายเบญจภาคี ปัญหาขนาดกลางใช้การแก้ปัญหาในรูปแบบของเครือข่ายคณะกรรมการไตรภาคีเชื่อมโยงกับตำบลที่มีประสบการณ์เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และปัญหาเล็กให้เครือข่ายชุมชนจัดการกันเองโดยความร่วมมือกับองค์กรส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนประสานงานถือเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จด้านการสร้างยุทธศาสตร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธพล ผ่องพลีศาล และคณะ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง เครือข่ายชุมชนเพื่อ

ป้องกันปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นของ
 เครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน ซึ่งพบว่า การดำเนินงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ในหลาย
 พื้นที่ที่เป็นเขตติดต่อกัน จะช่วยผลักดันให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จได้เพิ่มมากขึ้น
 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Jane F. Hansberry (2005) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง
 An Exploration of Collaboration and Organizational Effectiveness in Denver County Human Service
 Organization ซึ่งเป็นการสำรวจความร่วมมือและประสิทธิผลขององค์กรที่มีหน้าที่ในการให้บริการ
 ประชาชนในเขตปกครองเดนเวอร์ ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า ในปัจจุบันองค์กรดังกล่าวได้มี
 การสร้างความร่วมมือกันในลักษณะเครือข่ายมากขึ้นกว่าช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีสาเหตุมาจากความ
 ต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน และยังพบว่าการบริหารจัดการความเปลี่ยนแปลง
 และความร่วมมือในลักษณะเครือข่ายจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรมากกว่ากระบวนการ
 ในการบริหารจัดการและผลการปฏิบัติงานในรูปแบบอื่น ๆ และงานวิจัยของ Chris Ansell & Gash
 Alison (2008) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Collaborative Governance In Theory and Practice โดยได้
 ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการบริหารแบบร่วมมือในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ซึ่งพบว่า ความสำเร็จ
 ในการดำเนินงานของหน่วยงานสาธารณะรูปแบบใหม่ได้เกิดขึ้นและเข้ามาแทนที่ในการกำหนด
 นโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติก็คือ การบริหารแบบร่วมมือในลักษณะเครือข่าย คือการ
 นำเอาทั้งภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาอยู่ด้วยกันในเวทีการประชุมที่ภาครัฐจัดการ
 เตรียมการไว้สำหรับให้เกิดการตัดสินใจ จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารงานประสบความสำเร็จ
 เพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษา
 คุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ องค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง จะต้องแสวงหาแนวทางในการ
 เสริมสร้างการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่ายให้เกิดขึ้น เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ
 ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการอาศัยความร่วมมือในการ
 ดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
 ร่วมกัน ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน
 ตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อช่วยเสริมสร้างให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษา
 คุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติสามารถประสบความสำเร็จได้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ควรมีการศึกษาความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครแบบเจาะลึกในของทั้ง 6 ยุทธศาสตร์แยกกัน เพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรายด้านให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการศึกษาความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครแบบเจาะลึกลงไปสู่ในระดับกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำขึ้น เพื่อทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบตัวแปรด้านต่างๆกับบริบทและสภาพแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีปัจจัยดังกล่าวใกล้เคียงกัน

1.3 ควรมีการศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครแบบเจาะลึกในแต่ละประเด็นของตัวชี้วัดทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย ด้านผลผลิตของนโยบาย และด้านผลลัพธ์ของนโยบาย เพื่อนำผลที่ได้มายืนยันความน่าเชื่อถือของผลการศึกษาวิจัย

1.4 ควรมีการพัฒนาและต่อยอดแนวความคิดเกี่ยวกับ แนวทางที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร โดยมุ่งประเด็นไปที่การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ภาคส่วนต่างๆ ตลอดจนจนถึงเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาพิจารณาว่ากลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อ การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับใดและอย่างไรบ้าง

1.5 ควรมีการศึกษาปัจจัยทางการบริหาร ที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาคร ที่จะส่งผลต่อที่ส่งผลต่อการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติด้วย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี แล้วทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อช่วยตัดสินใจในการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการวางแผนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสืบต่อไป

1.6 การศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครนั้น จำเป็นต้องศึกษาเงื่อนไขของตัวแปรบริบทด้วย อาทิ ความพร้อมด้านทรัพยากร ความต้องการของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายในพื้นที่ ตลอดจนจนถึงความสำคัญหรือความจำเป็นเร่งด่วนของปัญหาของ

องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ เป็นต้น แล้วจึงมาจัดลำดับความสำคัญอย่างเป็นระบบ เพื่อวางกลยุทธ์ในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนของแต่ละพื้นที่

1.7 ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ทราบถึงแนวทางในการเสริมสร้างและการพัฒนาในแต่ละปัจจัยได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถวางแผนและจัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

1.8 ควรทำการศึกษาถึงแนวทางในการบูรณาการการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนถึงระหว่างหน่วยงานราชการระดับสูงที่มีการดำเนินงานในโครงการต่างๆ ที่สอดคล้องเกี่ยวข้องกัน เพื่อร่วมกันแสวงหาแนวทางร่วมกันดำเนินงานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

1.9 ควรทำการศึกษาในลักษณะของการประเมินผลระดับความสำเร็จในการนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรสาครอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบระดับของการพัฒนาในแต่ละกิจกรรมหรือโครงการ ตลอดจนเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน อันจะช่วยให้สามารถแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 รัฐบาลต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังเพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่ในระดับนโยบายหลักจนถึงการดำเนินงานในระดับโครงการให้เกิดความต่อเนื่อง พร้อมทั้งควรให้การสนับสนุนหน่วยงานราชการทั้งในระดับกระทรวง กรม หน่วยงานส่วนภูมิภาค และหน่วยงานในระดับท้องถิ่น ตลอดจนถึงเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อม ให้ได้รับงบประมาณและปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2.2 รัฐบาลควรเร่งหามาตรการในการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน เพื่อให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งควรเร่งสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการในทุกขั้นตอนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน อาทิ การคิดและร่วมกำหนดนโยบาย การแปลงนโยบายมาเป็นการดำเนินงานต่าง ๆ กระบวนการบริหารงาน ตลอดจนการตรวจสอบการใช้งบประมาณและทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างให้ประชาชนเกิดความรักและความหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน

2.3 รัฐบาลควรทบทวนและพิจารณาในเรื่องของการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวก รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ เพื่อเอื้อต่อการแก้ไขปัญหาและการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ ต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถึงการปรับปรุงแก้ไขบทลงโทษ ผู้กระทำความผิดที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมให้เข้มแข็ง จริงจัง และชัดเจนอย่างเป็น รูปธรรมมากขึ้น

2.4 รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างให้เกิดระบบเครือข่ายสิ่งแวดล้อม ภายในชุมชนที่จะเข้ามาช่วยในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน พร้อมทั้งให้การสนับสนุนทรัพยากรด้านต่าง ๆ เพื่อ ช่วยเหลือให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งและสามารถช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานใน ระดับท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะเชิงการปฏิบัติ

3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง จะต้องเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนและ ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงความตั้งใจจริงในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่ เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องมุ่งเน้นให้เกิดความสอดคล้องกับ ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง พร้อมทั้งต้องแสวงหาแนวทางในการดึง ภาคส่วนต่าง ๆ ให้เข้าร่วมในการดำเนินงาน และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม ในทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มแรกทั้งการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลในการดำเนินงาน

3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง จะต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ให้ประสบ ความสำเร็จในทุกด้าน โดยการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความพร้อมในการดำเนินงาน ของแต่ละยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ แล้วจึงทยอยลงมือดำเนินการให้ครบถ้วนในทุกด้านอย่าง จริงจังและต่อเนื่อง

3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งจะต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จตาม ประเด็นตัวชี้วัดด้านต่างๆ ทั้งด้านจำนวนของกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ด้านผลประโยชน์ที่ได้รับจา การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ และด้านการบรรลุเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนด ไว้ โดยคำนึงถึงบริบท ความพร้อม และสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่เป็นหลัก เพื่อพัฒนาให้การ ดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมประสบ ผลสำเร็จสูงสุด

3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง ควรให้ความสำคัญกับการติดตามตรวจสอบ ผลการดำเนินงานของกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ โดยจัดให้มีคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานและตรวจสอบความสำเร็จร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกับภาคส่วนต่างๆที่ได้รับผลกระทบ เพื่อควบคุมและร่วมกันวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.5 ทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะร่วมกันสร้างวัฒนธรรมองค์การที่เน้นการทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือร่วมกันให้เกิดขึ้นในการดำเนินงาน เนื่องจากการทำงานเป็นทีมจะช่วยให้มีการทำงานที่เป็นระบบ มีโอกาสผิดพลาดน้อย เกิดความไว้วางใจ การช่วยเหลือกัน และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน นอกจากนี้จะต้องรู้จักปรับใช้วัฒนธรรมองค์การในรูปแบบอื่น ๆ ให้เหมาะสมแต่ละกิจกรรมหรือโครงการต่างๆจึงจะทำให้การนำนโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จสูงสุด

3.6 ผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้ความสำคัญและแสวงหาวิธีการที่เหมาะสมในการทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ให้เห็นความสำคัญและรับทราบถึงแนวทางในการดำเนินงานของกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกันแสวงหาการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ ให้เข้าร่วมในการดำเนินงาน

3.7 องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งควรจะต้องจัดเตรียมความพร้อมในทรัพยากรทางการบริหารทุกๆด้านให้เพียงพอที่จะการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านงบประมาณ ควรมีการพัฒนาระบบการบริหารงบประมาณให้มีความเหมาะสม เพียงพอ และสอดคล้องกับการดำเนินภารกิจในทุกด้าน โดยจะต้องมีการแสวงหาแนวทางและกลไกในการควบคุมให้การใช้จ่ายงบประมาณมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น อาทิ การใช้ระบบงบประมาณที่มุ่งเน้นผลงาน (Result - based/Performance - based Budgeting) ซึ่งเป็นการกำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณหรือทรัพยากรในการบริหารหลังจากมีตัวชี้วัดผลงานด้านต่างๆ ที่ชัดเจนแล้ว หรือระบบงบประมาณแบบแสดงแผนงาน (Planning Programming Budgeting : PPB) ที่จะต้องมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ โดยรวมกิจกรรมที่มีเป้าหมายเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน และให้มีการจัดสรรงบประมาณหรือทรัพยากรภายใต้แผนงานเหล่านั้นเท่านั้น ซึ่งจะเป็นกลไกที่ช่วยควบคุมและผลักดันให้เกิดการใช้งบประมาณหรือทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

3.8 ผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะสนับสนุนและผลักดันให้เกิดลักษณะโครงสร้างในการทำงาน ที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมและการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างฝ่ายต่างๆ มีการกระจายงานให้กับฝ่ายต่างๆ แยกกันไปรับผิดชอบในส่วนที่ตนเองมีความชำนาญ และมีการติดต่อประสานงานกันโดยตรงเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้การทำงานจะต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ เพื่อตอบสนองกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชน และการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น

3.9 ผู้บริหารของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องสามารถแสดงให้เห็นให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเห็นถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดหรือสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าหน้าที่ว่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ มีเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจนและต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตลอดจนถึงสามารถประพุดิตตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเจ้าหน้าที่ด้วย

3.10 องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง ควรมีการพัฒนากระบวนการบริหารงานภาครัฐแบบเครือข่าย ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น มีการปรับตัวให้เข้ากับหน่วยงานอื่น โดยการทำงานร่วมกันอย่างเป็นทางการ แลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยีกัน พัฒนาศักยภาพและสามารถค้นพบโอกาสในการสร้างโครงการใหม่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนให้การดำเนิน กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถึงควรที่จะเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในพื้นที่ของตนให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง เพื่อช่วยสนับสนุนในการดำเนินการกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้ประสบผลสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

4.1 ควรมีการศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในมิติอื่นๆ เช่น การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในระดับอื่นๆ อาทิ เทศบาลตำบล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

4.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความสำเร็จในการน่านโยบายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันตามภารกิจที่มีบริบทและสภาพพื้นที่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน

4.3 ควรมีการศึกษาเรื่องในทำนองเดียวกันนี้ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ มาเปรียบเทียบและเสนอแนวคิดในการศึกษาเชิงลึกต่อไป